

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 583/2004

af 22. marts 2004

om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, forordning (EF) nr. 1786/2003 om den fælles markedsordning for tørret foder og forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) som følge af Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse af Den Europæiske Union

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til traktaten om Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets⁽¹⁾ tiltrædelse af Den Europæiske Union, underskrevet i Athen den 16. april 2003, særlig artikel 2, stk. 3,

under henvisning til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (i det følgende benævnt »tiltrædelsestraktaten«)⁽²⁾, særlig artikel 57, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003⁽³⁾ blev der indført fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og indført visse støtteordninger for landbrugere.
- (2) Disse fælles regler og støtteordninger bør ændres, så de kan gennemføres i Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet (i det følgende benævnt »de nye medlemsstater«).
- (3) Med henblik på indførelse af graduering i de nye medlemsstater bør Kommissionen fastlægge nationale lofter over tillægsstøtten for de nye medlemsstater.

- (4) Landbrugere i de nye medlemsstater vil modtage direkte betalinger efter en indfasningsmekanisme. For at skabe den rette ligevægt mellem de foranstaltninger, der har til formål at fremme et bæredygtigt landbrug, og dem, der har til formål at fremme udviklingen af landdistrikterne, bør gradueringssystemet ikke anvendes i de nye medlemsstater, før niveauet for de direkte betalinger i de nye medlemsstater mindst svarer til niveauet i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 30. april 2004.

- (5) I betragtning af niveauet for de direkte betalinger til landbrugere i de nye medlemsstater som følge af indfasningen bør det fastsættes, at ved anvendelse af planen for stigninger i artikel 143a på samtlige direkte betalinger i de nye medlemsstater bør mekanismen for finansiel disciplin først anvendes i de nye medlemsstater, når niveauet for de direkte betalinger i de nye medlemsstater mindst svarer til niveauet i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 30. april 2004.

- (6) Direkte betalinger som led i enkeltbetalingsordningen er baseret på referencebeløb for tidligere modtagne direkte betalinger eller på regionaliserede betalinger pr. ha. De nye medlemsstater har ikke modtaget direkte EF-betalinger og har ingen historiske referencer for kalenderårene 2000, 2001 og 2002. Enkeltbetalingsordningen i de nye medlemsstater bør derfor baseres på regionaliserede betalinger pr. ha, som opdeles mellem regionerne efter objektive kriterier og fordeles mellem de landbrugere, hvis bedrifter ligger i den pågældende region, og som opfylder kriterierne for støtteberettigelse.

- (7) Størrelsen af de direkte betalinger, angivet i form af nationale lofter, der skal ydes i de nye medlemsstater i henhold til enkeltbetalingsordningen, bør baseres på de kvoter, lofter og mængder, der blev aftalt under tiltrædelsesforhandlingerne, multipliceret med de relevante støttebeløb pr. ha, dyr eller ton.

⁽¹⁾ EUT L 236 af 23.9.2003, s. 17.

⁽²⁾ EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33.

⁽³⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

(8) Fra den 1. april 2005 ændres markedsforanstaltningen til fordel for produktionen af tørret foder, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1786/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for tørret foder⁽¹⁾. Fra denne dato ændres markedsstøtten delvis til en direkte betaling, der ydes til landbrugerne. For at undgå en nedgang i den samlede støtte i 2005 til de nye medlemsstater bør det generelle princip om indfasning af direkte betalinger fraviges. Derfor bør den del af det nationale loft under enkeltbetalingsordningen, der vedrører tørret foder, ikke beregnes efter indfasningsniveauet, men efter støttesatsen på 100 %.

(9) Efter alternativet for regionalisering af enkeltbetalingsordningen bør de nye medlemsstater have mulighed for at tilpasse præmien pr. ha på grundlag af objektive kriterier for at sikre lige behandling af landbrugerne og undgå fordrejning af markedsvilkårene.

(10) De nye medlemsstater bør have mulighed for kun delvis at gennemføre enkeltbetalingsordningen og/eller at udelukke visse sektorer fra ordningen.

(11) De sektorrelaterede lofter for delvis gennemførelse og/eller udelukkelse af visse sektorer fra enkeltbetalingsordningen bør baseres på de kvoter, lofter og mængder, der blev aftalt under tiltrædelsesforhandlingerne.

(12) Overgangen fra den generelle arealbetalingsordning til enkeltbetalingsordningen og andre støtteordninger kan medføre tilpasningsproblemer, som ikke er behandlet i denne forordning. Med henblik herpå bør der indsættes en generel bestemmelse i forordning (EF) nr. 1782/2003, som sætter Kommissionen i stand til at vedtage de nødvendige overgangsbestemmelser i en vis periode.

(13) I betragtning af den korte programmeringsperiode blev der ved tiltrædelsesakten skabt mulighed for at integrere en »foranstaltning af kategorien Leader + (fællesskabsinitiativ vedrørende udvikling af landdistrikterne)« i hovedprogrammerne i stedet for at gennemføre en særskilt Leader + programmering. Der er derfor ikke brug for foranstaltningen »lokale partnerskabers forvaltning af integrerede strategier for udvikling af landdistrikterne«, som blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) af 17. maj 1999⁽²⁾, i de nye medlemsstater, da den er omfattet af foranstaltningen af kategorien Leader +.

(14) Forordning (EF) nr. 1782/2003, (EF) nr. 1786/2003 og (EF) nr. 1257/1999 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 5, stk. 2, indsættes følgende punktum i slutningen af første afsnit:

»De nye medlemsstater sikrer, at arealer, der den 1. maj 2004 var permanente græsarealer, forbliver permanente græsarealer.«

2) I artikel 12 indsættes følgende stykke:

»5. For de nye medlemsstater fastsættes de i stk. 2 nævnte lofter af Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2.«

3) Efter artikel 12 indsættes følgende artikel 12a:

»Artikel 12a

Anvendelse over for de nye medlemsstater

1. Artikel 10 og 12 gælder for de nye medlemsstater først fra begyndelsen af det kalenderår, for hvilket niveauet for de direkte betalinger i de nye medlemsstater mindst svarer til niveauet for disse betalinger i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 30. april 2004.

2. Ved anvendelsen af planen for stigninger i artikel 143a på samtlige direkte betalinger i de nye medlemsstater gælder artikel 11 for de nye medlemsstater først fra begyndelsen af det kalenderår, for hvilket niveauet for de direkte betalinger i de nye medlemsstater mindst svarer til niveauet for disse betalinger i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 30. april 2004.«

4) I artikel 54, stk. 2, indsættes følgende punktum i slutningen af første afsnit:

»For de nye medlemsstater betragtes henvisninger til datoen for ansøgninger om arealstøtte for 2003 som henvisninger til den 30. juni 2003.«

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 114.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1783/2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 70).

5) I afsnit III indsættes følgende kapitel:

»KAPITEL 6

GENNEMFØRELSE I DE NYE MEDLEMSSTATER

Artikel 71a

1. Medmindre andet er fastsat i dette kapitel, finder bestemmelserne i dette afsnit anvendelse over for de nye medlemsstater.

Artikel 33, 34, 37, 38, 39, artikel 40, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 41, 42, 43, 47 til 50, 53 og 58-63 finder ikke anvendelse.

2. Enhver ny medlemsstat, der anvender enkeltbetalingsordningen, træffer de i artikel 64, stk. 1, og artikel 71, stk. 1, omhandlede beslutninger inden den 1. august i det år, der går forud for det år, hvor den vil anvende enkeltbetalingsordningen for første gang.

Artikel 71b

Ansøgning om støtte

1. Landbrugerne ansøger om støtte efter enkeltbetalingsordningen inden en dato, der fastsættes af de nye medlemsstater, men senest den 15. maj.

2. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, jf. artikel 40, stk. 4, får landbrugere ikke tildelt rettigheder, hvis de ikke ansøger om at blive omfattet af enkeltbetalingsordningen inden den 15. maj i det første år af enkeltbetalingsordningens anvendelse.

3. De beløb, der svarer til de rettigheder, som ikke er tildelt, tilbageføres til den nationale reserve, der omhandles i artikel 71d, og kan tildeles på ny.

Artikel 71c

Loft

De lofter, der gælder i de nye medlemsstater, er opført i bilag VIIIa.

Artikel 71d

National reserve

1. Hver af de nye medlemsstater foretager en lineær procentuel nedsættelse af sit nationale loft for at oprette en national reserve. Denne nedsættelse må uanset anvendelsen af artikel 71b, stk. 3, højst være på 3 %.

2. De nye medlemsstater anvender den nationale reserve til tildeling af betalingsrettigheder efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres lige behandling af land-

brugerne og undgås markeds- og konkurrenceforvridninger, til landbrugere, der befinder sig i en særlig situation, som Kommissionen skal definere efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

3. I det første år af enkeltbetalingsordningens anvendelse kan de nye medlemsstater anvende den nationale reserve til tildeling af betalingsrettigheder efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres lige behandling af landbrugerne og undgås markeds- og konkurrenceforvridninger, til landbrugere i specifikke sektorer, der befinder sig i en særlig situation som følge af overgangen til enkeltbetalingsordningen. Sådanne betalingsrettigheder fordeles efter regler, som Kommissionen skal fastlægge efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

4. I medfør af stk. 2 og 3 kan nye medlemsstater forhøje enhedsværdien af rettighederne med op til 5 000 EUR og/eller det antal rettigheder, der er tildelt landbrugerne.

5. De nye medlemsstater foretager lineære nedsættelser af rettighederne, når deres nationale reserve ikke er tilstrækkeligt stor til at tilgodese de tilfælde, der er nævnt i stk. 2 og 3.

6. Uanset artikel 46 må de rettigheder, der er fastlagt ved hjælp af den nationale reserve, ikke overdrages i en periode på fem år fra tildelingen, medmindre der er tale om overdragelse ved arv eller forskud på arv.

Uanset artikel 45, stk. 1, skal rettigheder, der ikke er blevet udnyttet i hvert år i femårsperioden, straks tilbageføres til den nationale reserve.

Artikel 71e

Regional fordeling af loftet i henhold til artikel 71c

1. De nye medlemsstater anvender enkeltbetalingsordningen på regionalt plan.

2. De nye medlemsstater fastlægger regionerne efter objektive kriterier.

Nye medlemsstater med under 3 mio. støtteberettigede hektar kan betragtes som en enkelt region.

3. Hver af de nye medlemsstater opdeler sit nationale loft i henhold til artikel 71c mellem regionerne efter objektive kriterier efter en eventuel nedsættelse i henhold til artikel 71d.

*Artikel 71f***Regionalisering af enkeltbetalingsordningen**

1. Alle landbrugere, hvis bedrifter ligger i en given region, tildeles rettigheder, hvis enhedsværdi beregnes ved, at det regionale loft, der fastlægges i henhold til artikel 71e, divideres med det antal støtteberettigede hektar, jf. artikel 44, stk. 2, der fastlægges på regionalt plan.

2. Antallet af rettigheder pr. landbruger er lig med det antal hektar, som landbrugeren anmelder i henhold til artikel 44, stk. 2, i det første år af enkeltbetalingsordningens anvendelse, medmindre der er tale om force majeure eller særlige omstændigheder, jf. artikel 40, stk. 4.

3. Betalingsrettighederne pr. hektar ændres ikke, medmindre andet bestemmes.

*Artikel 71g***Arealanvendelse**

1. Landbrugerne kan som en undtagelse fra artikel 51 og i henhold til bestemmelserne i nærværende artikel også anvende de parceller, der er omfattet af erklæringen i artikel 44, stk. 3, til produktion af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 (*) og artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96 (**), og andre kartofler end kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, som der ydes støtte til i henhold til artikel 93 i nærværende forordning, bortset fra vedvarende afgrøder.

2. De nye medlemsstater fastsætter det antal hektar, der kan anvendes i henhold til stk. 1, ved efter objektive kriterier at underopdele det gennemsnitlige antal hektar, der blev anvendt til produktion af de i stk. 1 nævnte produkter på nationalt plan i treårsperioden 2000–2002, på de regioner, der er fastlagt i henhold til artikel 71e, stk. 2. Det gennemsnitlige antal hektar på nationalt plan og antallet af hektar på regionalt plan fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2, på grundlag af de oplysninger, de nye medlemsstater indsender.

3. Inden for den grænse, der fastsættes for den pågældende region i henhold til stk. 2, skal en landbruger kunne benytte valgmuligheden i stk. 1:

- a) inden for det antal hektar, han har anvendt til produktion af de i stk. 1 nævnte produkter i 2003
- b) uanset artikel 71a, stk. 1, andet afsnit, ved tilsvarende anvendelse af artikel 40 og artikel 42, stk. 4, inden for et antal hektar, der skal fastsættes efter objektive krite-

rier og således, at der sikres lige behandling af landbrugerne, og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås.

4. Inden for det tilbageværende antal hektar, der er til rådighed efter anvendelsen af stk. 3, har landbrugerne tilladelse til at producere de produkter, der er omhandlet i stk. 1, på et andet antal hektar end det antal, der er omfattet af stk. 3, inden for det antal hektar, de anvender til produktion af de i stk. 1 nævnte produkter i 2004 og/eller 2005, og landbrugere, der allerede i 2004 producerede de pågældende produkter inden for det antal hektar, der blev anvendt i 2004, skal i den forbindelse have fortrinsret.

Ved anvendelse af artikel 71 eller artikel 143b erstattes årstallene 2004 og 2005 af henholdsvis året forud for året for enkeltbetalingsordningens anvendelse og året for selve anvendelsen.

5. Til fastsættelsen af de individuelle grænser, der er nævnt i stk. 3 og 4, anvender de nye medlemsstater landbrugerens individuelle data, når sådanne data foreligger, eller anden dokumentation fra landbrugeren, som de finder tilfredsstillende.

6. Det antal hektar, der er givet tilladelse til i henhold til stk. 3 og 4, må under ingen omstændigheder være større end antallet af støtteberettigede hektar, jf. artikel 44, stk. 2, som landbrugeren har anmeldt i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

7. Tilladelsen skal i den pågældende region anvendes sammen med den tilsvarende betalingsrettighed.

8. Den i artikel 60 omhandlede rapport skal også vedrøre gennemførelsen i de nye medlemsstater.

*Artikel 71h***Græsarealer**

De nye medlemsstater kan også efter objektive kriterier og inden for rammerne af det regionale loft eller en del heraf fastsætte forskellige enhedsværdier for de rettigheder, der skal tildeles de i artikel 71f, stk. 1, omhandlede landbrugere, for så vidt angår hektar, der er udlagt som græsareal og identificeret som sådant pr. 30. juni 2003, og for enhver anden støtteberettiget hektar eller subsidiært for hektar, der er permanente græsarealer og identificeret som sådanne pr. 30. juni 2003, og for enhver anden støtteberettiget hektar.

Artikel 71i

Mælkepræmier og tillægsbetalinger

Fra og med 2007 inkluderes de beløb, der følger af mælkepræmien og tillægsbetalingerne i henhold til artikel 95 og 96, og som skal ydes i 2007, i enkeltbetalingsordningen.

De nye medlemsstater kan dog beslutte, at de beløb, der følger af mælkepræmierne og tillægsbetalingerne i henhold til artikel 95 og 96, helt eller delvis skal indgå i enkeltbetalingsordningen fra 2005. Rettigheder, der er fastlagt i henhold til dette stykke, ændres i overensstemmelse hermed.

Det beløb, der anvendes til fastlæggelse af rettigheder til disse betalinger, skal svare til de beløb, der skal ydes i henhold til artikel 95 og 96, beregnet på grundlag af den individuelle referencemængde for mælk, der er til rådighed på bedriften den 31. marts i det år, hvor disse betalinger helt eller delvis optages i enkeltbetalingsordningen.

Uanset artikel 71a, stk. 1, finder artikel 48, 49 og 50 tilsvarende anvendelse.

Artikel 71j

Udtagningsrettigheder

1. Landbrugerne modtager en del af deres betalingsrettigheder i form af udtagningsrettigheder.

2. Antallet af udtagningsrettigheder fastlægges ved, at landbrugerens støtteberettigede areal i henhold til artikel 54, stk. 2, som anmeldes i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, multipliceres med den gældende udtagningsssats.

Udtagningsssatsen beregnes ved, at basissatsen for obligatorisk udtagning på 10 % multipliceres med det forhold, der i den pågældende region består mellem det regionale basisareal eller de regionale basisarealer i henhold til artikel 101, stk. 3, og det støtteberettigede areal i henhold til artikel 54, stk. 2.

3. Værdien af udtagningsrettighederne svarer til den regionale værdi for betalingsrettigheder som fastlagt i henhold til artikel 71f, stk. 1.

4. Stk. 1-3 gælder ikke for landbrugere, der anmelder et mindre antal hektar i henhold til artikel 54, stk. 2, end det antal, som ville kræves til produktion af et antal tons, der modsvarer 92 tons korn i henhold til bilag IX på grundlag af referenceudbyttet i henhold til bilag XIb, der gælder for den nye medlemsstat, hvor bedriften ligger, divideret med det i stk. 2, andet afsnit, nævnte forhold.

Artikel 71k

Betingelser gældende for rettigheder

1. Uanset artikel 46, stk. 1, må rettigheder, der fastlægges i henhold til dette kapitel, kun overdrages inden for samme region eller mellem regioner, når rettighederne pr. hektar er de samme.

2. Senest den 1. august i det år, der går forud for enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, kan de nye medlemsstater også under iagttagelse af det generelle princip i fællesskabslovgivningen beslutte, at rettigheder, der fastlægges i henhold til dette kapitel, gradvis skal ændres i en på forhånd fastlagt takt og efter objektive kriterier.

Artikel 71l

Fakultativ gennemførelse

1. Kapitel 5, afdeling 2, 3 og 4, finder anvendelse over for de nye medlemsstater på de i denne artikel fastsatte betingelser. Afdeling 4 gælder dog ikke for nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning i henhold til artikel 143b.

2. Henvisninger i kapitel 5, afdeling 2 og 3, til artikel 41, navnlig vedrørende de nationale lofter, betragtes som henvisninger til artikel 71c.

3. Den i artikel 64, stk. 3, nævnte rapport skal indbefatte de alternativer, der er fastsat i dette kapitel.

(*) EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

(**) EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.»

6) Artikel 74, stk. 1, affattes således:

»1. Støtten ydes for nationale basisarealer i de traditionelle produktionsområder, der er anført i bilag X.

Basisarealerne er følgende:

Grækenland	617 000 ha
Spanien	594 000 ha
Frankrig	208 000 ha
Italien	1 646 000 ha
Cypern	6 183 ha
Ungarn	2 500 ha
Østrig	7 000 ha
Portugal	118 000 ha«

7) Artikel 78, stk. 1, affattes således:

»1. Der fastsættes et maksimalt garantiareal på 1 600 000 ha, som der kan ydes støtte for.«

8) Artikel 80, stk. 2, affattes således:

»2. Støtten fastsættes til følgende beløb efter udbytterne i de pågældende medlemsstater:

	Produktionsåret 2004/05 og i tilfælde af anvendelse af artikel 71 (EUR/ha)	Produktionsåret 2005/06 og fremefter (EUR/ha)
Grækenland	1 323,96	561,00
Spanien	1 123,95	476,25
Frankrig:		
— det europæiske område	971,73	411,75
— Fransk Guyana	1 329,27	563,25
Italien	1 069,08	453,00
Ungarn	548,70	232,50
Portugal	1 070,85	453,75«

9) Artikel 81 affattes således:

»Artikel 81

Arealer

Der fastsættes et nationalt basisareal for hver producent-medlemsstat. For Frankrig fastsættes der dog to basisarealer. Basisarealerne er følgende:

Grækenland	20 333 ha
Spanien	104 973 ha
Frankrig:	
— det europæiske område	19 050 ha
— Fransk Guyana	4 190 ha
Italien	219 588 ha
Ungarn	3 222 ha
Portugal	24 667 ha

En medlemsstat kan underinddele sit eller sine basisarealer i delbasisarealer efter objektive kriterier.«

10) Artikel 84 affattes således:

»Artikel 84

Arealer

1. En medlemsstat yder EF-støtte inden for et loft, som beregnes ved at multiplicere antallet af hektar NGA som fastsat i stk. 3 med det gennemsnitlige støttebeløb på 120,75 EUR.

2. Der fastsættes et maksimalt garantiareal på 812 400 ha.

3. Det i stk. 2 omhandlede maksimale garantiareal fordeles på følgende NGA:

Nationale garantiarealer (NGA)

Belgien	100 ha
Tyskland	1 500 ha
Grækenland	41 100 ha
Spanien	568 200 ha
Frankrig	17 300 ha
Italien	130 100 ha
Cypern	5 100 ha
Luxembourg	100 ha
Ungarn	2 900 ha
Nederlandene	100 ha
Østrig	100 ha
Polen	1 000 ha
Portugal	41 300 ha
Slovenien	300 ha
Slovakiet	3 100 ha
Det Forenede Kongerige	100 ha

4. En medlemsstat kan underinddele sit NGA i underarealer efter objektive kriterier, særlig på regionalt niveau eller i forhold til produktionen.»

11) Artikel 90 affattes således:

»Artikel 90

Betingelser for støtteberettigelse

Der ydes kun støtte for arealer, hvor produktionen er omfattet af en kontrakt mellem landbrugeren og forarbejdningsindustrien, medmindre landbrugeren selv foretager forarbejdningen på bedriften.

Arealer, for hvilke der er ansøgt om en energiafgrødeordning, kan ikke medregnes som udtaget med henblik på udtagningsforpligtelsen i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1251/1999 og i artikel 54, stk. 2, artikel 63, stk. 2, artikel 71j og artikel 107, stk. 1, i denne forordning.»

12) Artikel 94 affattes således:

»Artikel 94

Betingelser

Støtten udbetales kun for den mængde kartofler, der er omfattet af en dyrkningskontrakt mellem kartoffelproducenten og stivelsesfabrikanten inden for den kvote, virksomheden har fået tildelt, jf. artikel 2, stk. 2 eller 4, i forordning (EF) nr. 1868/94.»

13) Artikel 99, stk. 3, affattes således:

»3. Den støtte, som der ansøges om, må ikke overstige et loft, som fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, svarende til den andel, som frøstøtten for den pågældende art udgør af det nationale loft, der er omhandlet i artikel 41. For de nye medlemsstater svarer dette loft dog til de beløb, der er anført i bilag XIa.

Når den samlede støtte, som der ansøges om, overstiger det fastsatte loft, reduceres støtten pr. landbruger forholdsmæssigt i det pågældende år.»

14) I artikel 101 indsættes følgende efter stk. 2:

»Det eller de regionale basisarealer i de nye medlemsstater fastsættes dog af Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2, og inden for de nationale basisarealer, der er opført i bilag XIb.«

15) I artikel 103 indsættes følgende efter stk. 1:

»Alternativt gælder det for nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 143b, i 2004 og vælger at anvende artikel 66, at regionaliseringsplanen fastlægges efter objektive kriterier senest den 1. august i den generelle arealbetalingsordnings sidste anvendelsesår. I disse tilfælde må de samlede regionale basisarealer og det vejede gennemsnitlige referenceudbytte i regionerne ikke overskride lofterne over det nationale basisareal og referenceudbytte i bilag XIb.«

16) Artikel 105 affattes således:

»Artikel 105

Supplement for hård hvede

1. Der udbetales et supplement til arealbetalingen på

— 291 EUR/ha for produktionsåret 2005/06

— 285 EUR/ha for produktionsåret 2006/07 og fremefter for det areal, hvor der dyrkes hård hvede i de traditionelle produktionsregioner, der er nævnt i bilag X, under iagttagelse af følgende lofter:

Grækenland	617 000 ha
Spanien	594 000 ha
Frankrig	208 000 ha
Italien	1 646 000 ha
Cypern	6 183 ha
Ungarn	2 500 ha
Østrig	7 000 ha
Portugal	118 000 ha.

2. Hvis summen af de arealer, for hvilke der ansøges om supplement til arealbetalingen, i et produktionsår overstiger det loft, der er anført ovenfor, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af det areal pr. landbruger, som supplementet kan betales for.

Medlemsstaterne kan dog under iagttagelse af de i stk. 1 fastsatte lofter pr. medlemsstat fordele de i nævnte stykke anførte arealer mellem de produktionsområder, der er anført i bilag X, eller for EF i dets sammensætning pr. 30. april 2004 om nødvendigt mellem produktionsregionerne som omhandlet i regionaliseringsplanen efter produktionen af hård hvede i perioden 1993–1997. Hvis i dette tilfælde summen af de arealer i en region, for hvilke der ansøges om et supplement til arealbetalingen, i et produktionsår overstiger det tilsvarende regionale loft, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af det areal pr. landbruger, som supplementet kan betales for. Nedsættelsen foretages, når der inden for en medlemsstat er foretaget en omfordeling af arealer fra regioner, som ikke har nået deres regionale loft, til regioner, som har overskredet dette loft.

3. I andre regioner end de i bilag X nævnte med en veletableret produktion af hård hvede ydes der en særlig støtte på 46 EUR/ha for produktionsåret 2005/06 for et areal på højst følgende antal hektar:

Tyskland	10 000 ha
Spanien	4 000 ha
Frankrig	50 000 ha
Italien	4 000 ha
Ungarn	4 305 ha
Slovakiet	4 717 ha
Det Forenede Kongerige	5 000 ha.«

17) Artikel 108 affattes således:

»Artikel 108

Støtteberettigede arealer

Ansøgninger om betalinger kan ikke indgives for arealer, der på den dato, der er fastsat for ansøgningerne om arealstøtte for 2003, var permanente græsarealer, anvendtes til flerårige afgrøder eller henlå som skovarealer eller arealer med ikke landbrugsmæssig udnyttelse.

For de nye medlemsstater kan ansøgninger om betalinger ikke indgives for arealer, der pr. 30. juni 2003 var permanente græsarealer, anvendtes til flerårige afgrøder eller henlå som skovarealer eller arealer med ikke landbrugsmæssig udnyttelse.

Medlemsstaterne kan på betingelser, der skal fastlægges nærmere efter proceduren i artikel 144, stk. 2, fravige stk. 1 eller 2 i denne artikel under forudsætning af, at de træffer foranstaltninger til at undgå, at sådanne undtagelser medfører en betydelig forøgelse af det samlede støtteberettigede landbrugsareal.«

18) Artikel 116, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at summen af præmierettigheder på deres område ikke overstiger de nationale lofter, der er anført stk. 4, og at de nationale reserver, der er nævnt i artikel 118, kan bibeholdes.

Når bortses fra de tilfælde, hvor artikel 143b finder anvendelse, tildeler de nye medlemsstater producenterne individuelle lofter og opretter de nationale reserver på grundlag af det samlede antal præmierettigheder, der er forbeholdt hver af disse nye medlemsstater i henhold til stk. 4, senest et år efter tiltrædelsesdatoen.

Efter ophøret af enkeltbetalingsordningens anvendelsesperiode, jf. artikel 143b, og når artikel 67 finder anvendelse, skal tildelingen af de individuelle lofter til producenter og oprettelsen af de nationale reserver, jf. andet afsnit, ske inden udløbet af enkeltordningens første anvendelsesår.«

19) Artikel 116, stk. 4, affattes således:

»4. Følgende lofter finder anvendelse:

Medlemsstat	Rettigheder (× 1 000)
Belgien	70
Den Tjekkiske Republik	66,733
Danmark	104
Tyskland	2 432
Estland	48
Grækenland	11 023
Spanien	19 580
Frankrig	7 842
Irland	4 956
Italien	9 575
Cypern	472,401
Letland	18,437
Litauen	17,304
Luxembourg	4
Ungarn	1 146
Malta	8,485
Nederlandene	930
Østrig	206
Polen	335,88
Portugal (*)	2 690
Slovenien	84,909
Slovakiet	305,756
Finland	80
Sverige	180
Det Forenede Kongerige	19 492
I alt	81 667,905

(*) Skal justeres, når forordning (EF) nr. 1017/1994 udløber.«

20) Artikel 119, stk. 3, affattes således:

»3. Følgende samlede beløb finder anvendelse:

	(udtrykt i tusind euro)
Belgien	64
Den Tjekkiske Republik	71
Danmark	79
Tyskland	1 793
Estland	51
Grækenland	8 767
Spanien	18 827
Frankrig	7 083
Irland	4 875
Italien	6 920
Cypern	441
Letland	19
Litauen	18
Luxembourg	4
Ungarn	1 212
Malta	9
Nederlandene	743
Østrig	185
Polen	355
Portugal	2 275
Slovenien	86
Slovakiet	323
Finland	61
Sverige	162
Det Forenede Kongerige	20 162«

21) I artikel 119 indsættes som stk. 4:

»4. I de nye medlemsstater anvendes de samlede beløb i overensstemmelse med planen for stigninger i artikel 143a.«

22) Artikel 123, stk. 8, affattes således:

»8. Følgende regionale lofter finder anvendelse:

Belgien	235 149
Den Tjekkiske Republik	244 349
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Estland	18 800
Grækenland	143 134
Spanien	713 999 (*)
Frankrig	1 754 732 (**)
Irland	1 077 458
Italien	598 746
Cypern	12 000
Letland	70 200
Litauen	150 000
Luxembourg	18 962
Ungarn	94 620
Malta	3 201
Nederlandene	157 932
Østrig	373 400
Polen	926 000
Portugal	175 075 (***) (****)
Slovenien	92 276
Slovakiet	78 348
Finland	250 000
Sverige	250 000
Det Forenede Kongerige	1 419 811 (*****)

(*) Med forbehold af de særlige regler i forordning (EF) nr. 1454/2001.

(**) Med forbehold af de særlige regler i forordning (EF) nr. 1452/2001.

(***) Med forbehold af de særlige regler i forordning (EF) nr. 1453/2001.

(****) Skal justeres, når forordning (EF) nr. 1017/94 udløber.

(*****) Dette loft forhøjes midlertidigt med 100 000 til 1 519 811, indtil levende dyr under seks måneder kan eksporteres.«

23) Artikel 126, stk. 1, affattes således:

»1. Hver landbruger, der producerer ammekøer, ydes støtte inden for grænsen af de individuelle lofter, der er fastsat i medfør af artikel 7 i forordning (EF) nr. 1254/1999 eller stk. 2, andet afsnit.«

24) Artikel 126, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne tager de fornødne skridt til at sikre, at summen af præmierettigheder på deres område ikke overstiger de nationale lofter, der er anført i stk. 5, og at de nationale reserver, der er nævnt i artikel 128, kan oprettholdes.

Når bortses fra de tilfælde, hvor artikel 143b finder anvendelse, tildeler de nye medlemsstater producenterne individuelle lofter og opretter de nationale reserver på grundlag af det samlede antal præmierettigheder, der er forbeholdt hver af disse medlemsstater i henhold til stk. 5, senest et år efter tiltrædelsesdatoen.

Efter ophøret af enkeltbetalingsordningens anvendelsesperiode, jf. artikel 143b, og når artikel 68, stk. 2, litra a), nr. i), finder anvendelse, skal tildelingen af de individuelle lofter til producenter og oprettelsen af de nationale reserver, jf. andet afsnit, ske inden udløbet af enkeltordningens første anvendelsesår.«

25) Artikel 126, stk. 5, affattes således:

»5. Følgende nationale lofter finder anvendelse:

Belgien	394 253
Den Tjekkiske Republik (*)	90 300
Danmark	112 932
Tyskland	639 535
Estland (*)	13 416
Grækenland	138 005
Spanien (**)	1 441 539
Frankrig (***)	3 779 866
Irland	1 102 620
Italien	621 611
Cypern (*)	500
Letland (*)	19 368
Litauen (*)	47 232
Luxembourg	18 537
Ungarn (*)	117 000
Malta (*)	454
Nederlandene	63 236
Østrig	375 000
Polen (*)	325 581
Portugal (****) (*****)	416 539
Slovenien (*)	86 384
Slovakiet (*)	28 080
Finland	55 000
Sverige	155 000
Det Forenede Kongerige	1 699 511

(*) gældende fra tiltrædelsesdatoen.

(**) Med forbehold af de særlige regler i forordning (EF) nr. 1454/2001.

(***) Med forbehold af de særlige regler i forordning (EF) nr. 1452/2001.

(****) Med forbehold af de særlige regler i forordning (EF) nr. 1453/2001.

(*****) Skal, når gyldigheden af forordning (EF) nr. 1017/94 udløber, forhøjes med de præmier, der følger af anvendelsen af nævnt forordning i 2003 og 2004.«

26) I artikel 130, stk. 3, indsættes følgende afsnit:

»For de nye medlemsstater gælder de nationale lofter i nedenstående tabel.

	Tyre, stude, køer og kvier	Kalve på mere end én og under otte måneder og med en slagtet vægt op til 185 kg
Den Tjekkiske Republik	483 382	27 380
Estland	107 813	30 000
Cypern	21 000	—
Letland	124 320	53 280
Litauen	367 484	244 200
Ungarn	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polen	1 815 430	839 518
Slovenien	161 137	35 852
Slovakiet	204 062	62 841«

27) Artikel 133, stk. 3, affattes således:

»3. Følgende globale beløb finder anvendelse:

(udtrykt i mio. euro)

Belgien	39,4
Den Tjekkiske Republik	8,776017
Danmark	11,8
Tyskland	88,4
Estland	1,13451
Grækenland	3,8
Spanien	33,1
Frankrig	93,4
Irland	31,4
Italien	65,6
Cypern	0,308945
Letland	1,33068
Litauen	4,942267
Luxembourg	3,4
Ungarn	2,936076
Malta	0,0637
Nederlandene	25,3
Østrig	12,0
Polen	27,3
Portugal	6,2
Slovenien	2,964780
Slovakiet	4,500535
Finland	6,2
Sverige	9,2
Det Forenede Kongerige	63,8«

28) I artikel 135, stk. 1, tilføjes følgende led i første afsnit:

»— for de nye medlemsstater: svarende til lofterne i artikel 123, stk. 8, eller svarende til det gennemsnitlige antal slagtninger af handyr i årene 2001, 2002 og 2003 ifølge oplysninger fra Eurostat eller andre offentligtgjorte, officielle statistiske oplysninger for disse år, som Kommissionen har accepteret.«

29) I artikel 135, stk. 4, tilføjes følgende punktum:

»For de nye medlemsstater er referenceårene 2001, 2002 og 2003.«

30) I artikel 136, stk. 2, tilføjes følgende punktum i andet afsnit:

»For de nye medlemsstater er referenceårene 1999, 2000 og 2001.«

31) Efter artikel 136 indsættes som artikel 136a:

»Artikel 136a

Betingelserne for gennemførelse i de nye medlemsstater

I de nye medlemsstater anvendes de globale beløb i henhold til artikel 133, stk. 3, og arealbetalingen pr. hektar på højst 350 EUR i henhold til artikel 136, stk. 3, i overensstemmelse med planen for stigninger i artikel 143a.«

32) I artikel 139 tilføjes følgende punktum i stk. 1:

»For de nye medlemsstater skal det loft, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, dog svare til hver af de pågældende direkte betalingers andel af det loft, der omhandles i artikel 71c.«

33) Artikel 143 affattes således:

»Artikel 143

Loft

Den samlede støtte, der ansøges om, må ikke overstige et loft, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, svarende til den andel, som betalingerne til bælglantearealet som anført i bilag VI udgør af det nationale loft i artikel 41. For de nye medlemsstater skal det loft, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, dog svare til den andel, som betalingerne til bælglantearealet som anført i bilag VI udgør af det nationale loft i artikel 71c.

Når den samlede støtte, der ansøges om, overstiger det fastsatte loft, nedsættes støtten pr. landbruger proportionalt det pågældende år.«

34) Artikel 145, litra d), affattes således:

»d) for så vidt angår enkeltbetalingsordningen, gennemførelsesbestemmelser vedrørende især etablering af den nationale reserve, overdragelse af rettigheder, definition af permanente afgrøder, græsningsarealer, landbrugsarealer og permanente græsarealer, mulighederne i kapitel 5 og 6 i afsnit III og listen over de afgrøder, der er tilladt på de udtagne arealer, samt gennemførelsesbestemmelser vedrørende overholdelse af det aftalememorandum mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om olieafgrøder inden for rammerne af GATT, der blev godkendt ved afgørelse 93/355/EØF. (*)

(*) EFT L 147 af 18.6.1993, s. 25.«

35) Artikel 145, litra i), affattes således:

»i) sådanne ændringer til bilag II, VI, VII, IX, X og XI, som måtte blive nødvendige under hensyntagen til især ny fællesskabslovgivning, og for så vidt angår bilag VIII og bilag VIIIa i tilfælde af anvendelse af henholdsvis artikel 62 og artikel 71i og, i givet fald på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne giver i forbindelse med den del af referencebeløbene, der svarer til betalingerne for markafgrøder, samt beløbene for selve lofterne, der skal forhøjes alt efter forskellen mellem det areal, der faktisk er fastlagt, og det areal, for hvilket der blev betalt præmier for markafgrøder i 2000 og 2001 i henhold til artikel 9, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 (**), inden for basisarealet (eller det maksimale garantiareal for hård hvede) og under hensyntagen til det gennemsnitlige nationale udbytte, der anvendes ved beregningen i bilag VIII.

(**) EFT L 327 af 12.12.2001, s. 11.«

36) Artikel 145, litra q), affattes således:

»q) foranstaltninger, der er nødvendige og behørigt begrundede, med henblik på i en nødsituation at løse praktiske og specifikke problemer, herunder vedrørende gennemførelse af afsnit II, kapitel 4, og afsnit III, kapitel 5 og 6. Sådanne foranstaltninger kan omfatte undtagelser fra visse dele af denne forordning, dog kun i det absolut nødvendige omfang og tidsrum.«

37) Artikel 146 affattes således:

»Artikel 146

Fremsendelse af oplysninger til Kommissionen

Medlemsstaterne underretter i detaljer Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer til gennemførelse af denne forordning, herunder særlig foranstaltningerne vedrørende artikel 5, 13, 42, 58, 71d og 71e.«

38) Efter artikel 154 indsættes følgende artikel:

»Artikel 154a

Overgangsordninger for de nye medlemsstater

1. Hvis overgangsforanstaltninger er nødvendige for at lette overgangen fra den generelle arealbetalingsordning til enkeltbetalingsordningen og andre støtteordninger i henhold til afsnit III og IV for de nye medlemsstater, vedtages disse foranstaltninger efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

2. De i stk. 1 nævnte foranstaltninger kan vedtages i en periode, der begynder den 1. maj 2004 og udløber den 30. juni 2009, og deres anvendelse er begrænset til dette tidsrum. På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal forlænge denne periode.«

39) Efter bilag VIII indsættes følgende bilag:

»BILAG VIIIa

Nationale lofter i henhold til artikel 71c

Lofterne er beregnet under hensyntagen til planen for stigninger i henhold til artikel 143a, hvorfor det ikke er noget krav, at de skal nedsættes.

(mio. euro)

Kalenderår	Den Tjekkiske Republik	Estland	Cypern	Letland	Litauen	Ungarn	Malta	Polen	Slovenien	Slovakiet
2005	227,9	23,4	8,9	33,9	92,0	350,8	0,67	724,3	35,5	97,6
2006	265,7	27,3	10,4	39,6	107,3	408,7	0,78	845,0	41,4	113,6
2007	342,4	40,4	13,9	55,6	146,9	495,1	1,59	1 098,8	55,5	144,5
2008	427,8	50,5	17,4	69,5	183,6	618,5	1,99	1 373,4	69,4	180,5
2009	513,2	60,5	20,9	83,4	220,3	741,9	2,38	1 648,0	83,3	216,6
2010	598,5	70,6	24,4	97,3	257,0	865,2	2,78	1 922,5	97,2	252,6
2011	683,9	80,7	27,8	111,2	293,7	988,6	3,18	2 197,1	111,0	288,6
2012	769,3	90,8	31,3	125,1	330,4	1 111,9	3,57	2 471,7	124,9	324,6
efterfølgende år	854,6	100,9	34,8	139,0	367,1	1 235,3	3,97	2 746,3	138,8	360,6«

40) Bilag X suppleres med følgende angivelser:

»CYPERN

UNGARN

Regioner

Dél Dunamenti síkság

Dél-Dunántúl

Közép-Alföld

Mezőföld

Berettyo-Kőrös-Maros vidéke

Györi medence

Hajdúság.«

41) Efter bilag XI indsættes følgende bilag:

»BILAG XIa

Lofter over støtte til oliefrø i de nye medlemsstater, jf. artikel 99, stk. 3

(mio. euro)

Kalenderår	Den Tjekkiske Republik	Estland	Cypern	Letland	Litauen	Ungarn	Malta	Polen	Slovenien	Slovakiet
2005	0,87	0,04	0,03	0,10	0,10	0,78	0,03	0,56	0,08	0,04
2006	1,02	0,04	0,03	0,12	0,12	0,90	0,03	0,65	0,10	0,04
2007	1,17	0,05	0,04	0,14	0,14	1,03	0,04	0,74	0,11	0,05
2008	1,46	0,06	0,05	0,17	0,17	1,29	0,05	0,93	0,14	0,06
2009	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,17	0,07
2010	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,19	0,08
2011	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,22	0,09
2012	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,25	0,11
efterfølgende år	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,28	0,12

Bilag XIb

Nationale basisarealer med markafgrøder og referenceudbytter i de nye medlemsstater, jf. artikel 101 og 103

	Basisareal (ha)	Referenceudbytter (t/ha)
Den Tjekkiske Republik	2 253 598	4,20
Estland	362 827	2,40
Cypern	79 004	2,30
Letland	443 580	2,50
Litauen	1 146 633	2,70
Ungarn	3 487 792	4,73
Malta	4 565	2,02
Polen	9 454 671	3,00
Slovenien	125 171	5,27
Slovakiet	1 003 453	4,06«

Artikel 2

Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1786/2003 affattes således:

»2. Den maksimale garantimængde i stk. 1 fordeles mellem medlemsstaterne som følger:

Nationale garantimængder (tons)

BLØU	8 000
Den Tjekkiske Republik	27 942
Danmark	334 000
Tyskland	421 000
Grækenland	37 500
Spanien	1 325 000
Frankrig	1 605 000
Irland	5 000
Italien	685 000
Litauen	650
Ungarn	49 593
Nederlandene	285 000
Østrig	4 400
Polen	13 538
Portugal	30 000
Slovakiet	13 100
Finland	3 000
Sverige	11 000
Det Forenede Kongerige	102 000«

Artikel 3

I artikel 33 i forordning (EF) nr. 1257/1999 indsættes følgende stykke:

»Den i stk. 2, sidste led, fastsatte foranstaltning gælder ikke for Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet.«

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft den 1. maj 2004 med forbehold af ikrafttrædelsen af traktaten vedrørende Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2004.

På Rådets vegne

B. COWEN

Formand